

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1081

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 noiembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 671 din 20 octombrie 2021 asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României și prim-ministrul României, pe de o parte, și Parlamentul României, pe de altă parte, formulată de președintele Senatului	2–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.190. — Hotărâre privind alocarea de sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2021, pentru suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății	12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
344. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate pentru completarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 316/2021 privind publicarea Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna octombrie 2021	13
5.566. — Ordin al ministrului educației privind aprobarea Listei instituțiilor de învățământ superior acreditate care organizează, în anul universitar 2021—2022, în condițiile legii, Programul de formare psihopedagogică în vederea certificării competențelor pentru profesia didactică (nivelurile I și II) și pentru stabilirea instituțiilor de învățământ superior care organizează probe ale examenelor în vederea obținerii gradelor didactice II și I în învățământul preuniversitar	14–16
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 671

din 20 octombrie 2021

asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României și prim-ministrul României, pe de o parte, și Parlamentul României, pe de altă parte, formulată de președintele Senatului

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent delegat

1. Pe rol se află examinarea cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României și prim-ministrul României, pe de o parte, și Parlamentul României, pe de altă parte, formulată de președintele Senatului, conflict „născut din încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la obligativitatea obținerii acordului Parlamentului în cazul remanierii guvernamentale efectuate după schimbarea compoziției politice a Guvernului”.

2. Cererea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. e) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.e) și art. 34 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.405 din 15 septembrie 2021 și formează obiectul Dosarului nr. 2.799E/2021.

3. Președintele Curții Constituționale, în temeiul dispozițiilor art. 216 alin. (1) din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, declară deschise lucrările ședinței de judecată.

4. La apelul nominal se prezintă, pentru președintele Senatului, domnul avocat Grigore Haș, cu delegație la dosar. Pentru Guvernul României răspunde domnul George Bogdan Ilea, secretar de stat în cadrul Ministerului Justiției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Președintele Curții Constituționale, în temeiul dispozițiilor art. 216 alin. (2) din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, acordă cuvântul reprezentantului președintelui Senatului.

6. Având cuvântul, domnul avocat Grigore Haș arată că își va structura pledoaria în două secțiuni, prima vizând admisibilitatea cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională, iar cea de-a doua vizând problemele de fond. Dezvoltă, în continuare, considerentele expuse în cererea formulată de președintele Senatului, referitoare la condițiile de admisibilitate, conchizând că acestea sunt îndeplinite.

7. Pe fondul cauzei, susține existența unui conflict juridic de natură constituțională, determinat de un refuz, prin omisiune, al prim-ministrului de a propune noi miniștri. Detaliază procedura constituțională a numirii miniștrilor, arătând că, prin refuzul său, prim-ministrul a „paralizat” întreaga procedură. Se referă, în continuare, la susținerea cuprinsă în punctele de vedere depuse la dosar, în sensul existenței termenului de interimat de 45 de zile prevăzut de Constituție, subliniind însă că există și termenul de 5 zile prevăzut de Codul administrativ, act normativ care explicitează Constituția. Arată și faptul că există un termen de

15 zile în care Președintele României poate lua act de demisia miniștrilor, a cărui rațiune este aceea de a oferi un interval de gândire, pentru a se veni cu alte propuneri de miniștri. În cauză însă acest termen s-a consumat într-o zi pentru că Președintele României a luat act de demisii. Ca urmare, probabil prim-ministrul nu a avut timp să se gândească, dar aceasta nu este culpa autorului cererii. Termenul de 15 zile se suprapune cu cel de 45 de zile. Referitor la deciziile citate în punctele de vedere exprimate de părțile în conflict, arată că vizează altă legislație, respectiv Legea nr. 90/2001, care nu prevedea termenul de 5 zile reglementat în prezent de Codul administrativ. Așadar, acele decizii erau valabile față de legislația de la acel moment. Astăzi Codul administrativ explicitează Constituția, iar nerespectarea termenului pe care acesta îl prevede goleşte de conținut actul normativ respectiv. Cât privește Decizia Curții Constituționale nr. 504 din 18 septembrie 2019, pronunțată după ce a intrat în vigoare Codul administrativ, aceasta viza o altă problemă, însă chiar în cuprinsul acelei decizii Curtea a reținut aplicabilitatea termenului de 5 zile. În concluzie, se solicită admiterea cererii formulate de președintele Senatului.

8. Având cuvântul din partea Guvernului, domnul George Bogdan Ilea realizează o prezentare a situației de fapt și a cronologiei evenimentelor, arătând și că, între momentul formulării cererii și cel al termenului de judecată în cauză, Guvernul a fost demis prin moțiuni de cenzură, situație cu privire la care solicită Curții să fie avută în vedere. Conform Constituției, Guvernul demis poate realiza numai acte necesare pentru administrarea treburilor publice. Cât privește susținerile președintelui Senatului, arată că, raportat la situația de fapt prezentată, nu a existat niciodată un conflict juridic de natură constituțională. Cât timp termenul de 45 de zile pentru mandatele miniștrilor interimari nu expirase, prim-ministrul nu putea fi acuzat de conduită neloială în aplicarea art. 85 alin. (3) din Constituție, tocmai pentru că termenul de 45 de zile a fost acordat de legiuitorul constituant prim-ministrului pentru a găsi cea mai bună soluție pentru întregirea echipei sale guvernamentale. Nu există niciun potențial conflict juridic de natură constituțională ca urmare a inexistenței unei propuneri din partea prim-ministrului după depășirea termenului de 45 de zile, întrucât, începând cu data de 5 octombrie, Guvernul este demis prin retragerea încrederii de către Parlament.

9. Cu privire la părțile în conflict, arată că cererea președintelui Senatului ar trebui respinsă ca inadmisibilă, în considerarea faptului că autorul sesizării nu a putut să argumenteze în mod judicios de ce Guvernul și prim-ministrul sunt deopotrivă părți în acest conflict. Cu privire la obiectul conflictului, argumentează că, raportat la situația de fapt, nu a existat niciun moment în care prim-ministrul să își fi încălcat atribuțiile constituționale, fie prin refuzul, fie prin omisiunea de a exercita atribuția constituțională prevăzută de art. 85 alin. (3). Conchide, sub acest aspect, că după retragerea încrederii Guvernului de către Parlament, prin adoptarea moțiunii de cenzură, prezumția de încredere a Parlamentului în Guvern a fost răsturnată și, ca atare, trebuie format un nou Guvern, în niciun caz remaniat cel demis. Dezvoltă, în continuare, cadrul

constituțional referitor la instituția interimatului membrilor Guvernului, arătând că nu se poate califica drept tergiversare posibilitatea lăsată chiar de legiuitorul constituant prim-ministrului, de a acționa într-un termen prevăzut de Constituție pentru identificarea celor mai bune soluții pentru întregirea echipei guvernamentale, cât timp atribuția respectivă se realizează în termenul corespunzător cu respectarea duratei acestuia și a principiului cooperării loiale între autoritățile publice. De asemenea, după adoptarea motiunii de cenzură, Guvernul a fost demis și a fost declanșată procedura formării unui nou Guvern, neputând fi pus în aplicare art. 85 alin. (3) din Constituție, a cărui premisă fundamentală este existența unui Guvern cu puteri depline pentru care intervine remanierea cu schimbarea compoziției politice sau a structurii. Se conchide că cererea formulată de președintele Senatului este inadmisibilă, „întrucât nu ne aflăm în prezența unui real conflict juridic de natură constituțională, așa cum a fost înțeles și dezvoltat în jurisprudența instanței de contencios constituțional.” Depune concluzii scrise la dosar.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

10. Prin Adresa nr. I/2.933 din 15 septembrie 2021, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.405 din 15 septembrie 2021, **președintele Senatului a înaintat Curții Constituționale o cerere de constatare și soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României și prim-ministrul României, pe de o parte, și Parlamentul României, pe de altă parte, „născut din încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la obligativitatea obținerii acordului Parlamentului în cazul remanierii guvernamentale efectuate după schimbarea compoziției politice a Guvernului”.**

11. În motivarea cererii astfel formulate, se citează, mai întâi, dispozițiile constituționale și legale apreciate ca fiind incidente în cauză, ulterior invocate în motivarea cererii. În continuare, cu referire la situația de fapt în cauză, se arată că prin Hotărârea Parlamentului României nr. 31 din 23 decembrie 2020 pentru acordarea încrederii Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.284 din 23 decembrie 2020, a fost acordată încrederea unui Guvern ce includea reprezentanți a trei formațiuni politice, respectiv PNL, USR PLUS și UDMR, și programului de guvernare asumat de către acestea. Compoziția politică a Guvernului includea, printre alții, un viceprim-ministru și șase miniștri membri ai USR PLUS, stabiliți conform Acordului politic încheiat în 21 decembrie 2020 între reprezentanții partidelor PNL, USR PLUS și UDMR de constituire a coaliției de guvernare.

12. Se arată că prin Decretul nr. 949 din 2 septembrie 2021, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 septembrie 2021, ministrul justiției, membru al USR PLUS, a fost revocat din funcție la propunerea prim-ministrului României. Ulterior, la data de 7 septembrie 2021, viceprim-ministrul și ceilalți cinci miniștri membri ai USR PLUS și-au prezentat demisiile din Guvern. Prin Decretul nr. 959, Decretul nr. 960, Decretul nr. 962, Decretul nr. 964, Decretul nr. 966, Decretul nr. 968 din 8 septembrie 2021, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 855 din 8 septembrie 2021, Președintele României a luat act de demisia și a constatat vacanța funcțiilor ca urmare a demisiilor viceprim-ministrului și celorlalți cinci miniștri membri ai USR PLUS.

13. La data de 8 septembrie 2021, copreședinții USR PLUS au transmis prim-ministrului o adresă prin care era constatată modificarea compoziției politice a Guvernului României, solicitându-se aplicarea dispozițiilor art. 85 alin. (3) din Constituția României, coroborate cu dispozițiile art. 42—47 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, în sensul acordării unui vot de încredere Guvernului din partea Parlamentului.

14. În pofida acestor solicitări, prim-ministrul nu a respectat dispozițiile art. 47 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, refuzând să propună Președintelui României noua listă de miniștri, în noua compoziție politică, în termen de 5 zile de la publicarea decretelor prin care a fost constatată vacanța funcțiilor de viceprim-ministru și, respectiv, miniștri desemnați de USR PLUS, după obținerea în prealabil a aprobării Parlamentului în temeiul art. 85 alin. (3) din Constituție.

15. Se susține că „prin omisiunea prim-ministrului României de a propune alte persoane pentru numirea în funcțiile de membru al Guvernului, s-a creat un blocaj instituțional de natură constituțională, prim-ministrul României situându-se în afara cadrului prevăzut de Constituție. Totodată, prin această conduită, prim-ministrul a încălcat și prevederile Codului administrativ, aflate în completarea normelor constituționale”.

16. În motivarea admisibilității conflictului juridic de natură constituțională se invocă jurisprudența Curții Constituționale, apreciindu-se că prin omisiunea prim-ministrului României de a solicita aprobarea Parlamentului cu privire la noua listă de miniștri și de a înainta Președintelui României în termenul legal aceste propuneri se ajunge la un blocaj instituțional constând în împiedicarea Parlamentului de a-și exercita rolul constituțional pe care îl are în raport cu Guvernul, potrivit art. 85 alin. (3) din Constituție. Se face referire, deopotrivă, la jurisprudența Curții referitoare la autoritățile constituționale ce pot apărea ca subiecte ale unui conflict juridic de natură constituțională, arătându-se că în cauză sunt întrunite condițiile constituționale și legale în această privință.

17. În opinia autorului cererii, „conduita imputată reprezintă o problemă de constituționalitate prin ea însăși”, problema de drept ce trebuie dezlegată de Curtea Constituțională vizând existența obligației prim-ministrului de a obține acordul Parlamentului și de a propune Președintelui României, în termen de 5 zile de la publicarea decretelor prin care este constatată vacanțarea funcțiilor, noua listă de miniștri, în noua compoziție politică. Având în vedere existența unor raporturi constituționale între prim-ministrul României și Parlamentul României, dezlegarea acestei probleme intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, în conformitate cu art. 146 lit. e) din Constituție și în acord cu jurisprudența constituțională. Se invocă, de asemenea, existența unui blocaj instituțional, apreciindu-se că „pasivitatea prim-ministrului nu are temei constituțional și reprezintă, în fapt, un refuz discreționar de exercitare a unei competențe constituționale, adică exact ceea ce Curtea Constituțională a calificat ca fiind un «veto» prohibit de dispozițiile constituționale.” Acest refuz determină un conflict juridic de natură constituțională care duce la dificultăți la nivelul funcționării Guvernului și la un blocaj în ceea ce privește procedura parlamentară de aprobare a propunerilor de miniștri în noua componență politică. În prezent, Guvernul funcționează fără a avea aprobarea Parlamentului cu privire la noua compoziție politică, cu depășirea termenului legal în care trebuia solicitat și obținut acest acord în vederea trimiterii propunerilor către Președintele României.

18. Cu privire la existența conflictului juridic de natură constituțională se arată că acest conflict „are ca punct de pornire refuzul/omisiunea prim-ministrului de a propune noii membri ai Guvernului, conform prevederilor art. 85 alin. (2) din Constituție, ceea ce, în contextul actual, al comunicării exprese din partea USR PLUS către partenerii coaliției de guvernare, PNL și UDMR, a refuzului de a propune noi miniștri și de a face parte din acest Guvern, atrage incidența prevederilor art. 85 alin. (3) din Constituție. Parlamentul României este împiedicat să își

exercite atribuția sa de aprobare sau de respingere a noii compoziții politice a Guvernului din pricina omisiunii culpabile a prim-ministrului de a propune noii miniștri, cu intenția clară de tergiversare a procedurii în interes propriu, având în vedere alegerile interne care se desfășoară în cadrul PNL.”

19. Se arată că, cu referire la contextul analizat, procedura prevăzută de dispozițiile art. 85 alin. (2) și (3) din Constituție „vizează 3 pași: propunerea de noi membri ai Guvernului formulată de prim-ministru; aprobarea Parlamentului privind schimbarea compoziției politice a Guvernului; numirea noilor membri ai Guvernului de către președintele României.”

20. Se mai arată că, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Codul administrativ, „*Prim-ministrul propune președintelui României, în termen de 5 zile de la publicarea decretului prin care este constatată vacanța funcției, o persoană, care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 17, pentru numirea în funcția de membru al Guvernului.*” Decretul privind revocarea din funcție a ministrului justiției a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, în data de 2 septembrie 2021, iar decretul privind constatarea vacanței posturilor miniștrilor USR PLUS care și-au înaintat demisiile au fost publicate în data de 8 septembrie 2021. Așadar, termenul legal în care prim-ministrul ar fi trebuit să formuleze propuneri s-a împlinit în data de 12 septembrie 2021. În termenul de 5 zile prim-ministrul trebuia să obțină aprobarea Parlamentului și să înainteze Președintelui României propunerile de numire în funcțiile de ministru, potrivit noii compoziții politice.

21. Se susține că prevederile art. 107 alin. (4) din Constituție conferă un termen de maximum 45 de zile interimatului miniștrilor, timp în care trebuie desfășurată procedura de numire a noilor miniștri, având în vedere cei 3 pași anterior menționați, fiecare cu termene inerente: pasul 1, respectiv propunerea de noi membri ai Guvernului formulată de prim-ministru — presupune publicarea decretului de vacantare a postului în Monitorul Oficial al României, Partea I; pasul 2 presupune sesizarea Parlamentului, organizarea unei ședințe a birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului, organizarea ședințelor comisiilor reunite pentru audierea persoanelor propuse în funcția de ministru, organizarea unei ședințe a plenului reunit, în care să fie votată schimbarea compoziției politice a Guvernului și noile propuneri de miniștri; pasul 3 presupune numirea noilor membri ai Guvernului de către Președintele României — procedură care poate avea o durată de câteva zile *per se*, având în vedere dreptul președintelui României de a refuza o dată propunerile de miniștri, ceea ce în anumite situații ne-ar putea reduce la pasul 2 — reluarea procedurii parlamentare, reaudierea miniștrilor etc. Președintele României trebuie să emită decretul de numire a noilor miniștri, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

22. Toți acești pași trebuie îndepliniți în maximum 45 de zile, potrivit art. 107 alin. (4) din Constituție, durata maximă a interimatului. Așadar, din coroborarea prevederilor art. 85 alin. (2) și (3), respectiv art. 107 alin. (4) raportat la alin. (3) din Constituție, se desprinde concluzia potrivit căreia prim-ministrul trebuie să formuleze propuneri de noi miniștri în cel mai scurt termen posibil pentru a se putea îndeplini toate procedurile mai sus individualizate într-un termen de 45 de zile de la data vacantării posturilor.

23. Având în vedere toate aceste aspecte, se susține că „apare vădită intenția prim-ministrului Florin Vasile Cițu de a împiedica Parlamentul în exercitarea atribuției sale constituționale de aprobare a schimbării compoziției politice a Guvernului, de esența acestei proceduri fiind și termenul în care se desfășoară această procedură. Prim-ministrul nu poate decide unilateral când să permită Parlamentului desfășurarea unei atribuții a acestuia, Constituția fiind cea care stabilește procedurile și termenele de desfășurare a lor (expresie sau

implicite). În caz contrar, am putea discuta de o încălcare a principiului separației puterilor în stat, prim-ministrul intervenind asupra procedurilor parlamentare. Așadar, s-ar încălca și dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție.”

24. Pentru toate aceste motive, se apreciază că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 146 lit. e) din Constituție, fiind vorba despre un conflict juridic de natură constituțională între prim-ministrul și Parlamentul României, procedura prevăzută de art. 85 alin. (2) și (3) trebuind să fie declanșată de prim-ministru, care figurează *expressis verbis* în textele constituționale ca atare, *in propria persona*. Prim-ministrul este șeful Guvernului, astfel încât conduita sa se răsfrânge asupra Guvernului însuși. Pentru aceste motive, conflictul juridic de natură constituțională are loc și între Parlamentul României, pe de-o parte, și Guvernul României, pe de altă parte.

25. Invocându-se și principiul colaborării loiale statuat în jurisprudența Curții Constituționale, se solicită admiterea sesizării privind existența unui conflict juridic de natură constituțională între Guvernul României și prim-ministrul României, pe de o parte, și Parlamentul României, pe de altă parte, cu consecința obligării prim-ministrului de a formula propuneri de miniștri și a le înainta Parlamentului în vederea pronunțării asupra noii compoziții politice a Guvernului.

26. În conformitate cu dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, cererea a fost comunicată părților aflate în conflict și li s-a solicitat să își exprime punctul de vedere asupra conținutului conflictului și a eventualelor căi de soluționare a acestuia.

27. **Biroul permanent al Senatului** a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 1.361 din 29 septembrie 2021, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.811 din 29 septembrie 2021, prin care apreciază că cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională formulată de președintele Senatului trebuie respinsă ca inadmisibilă, întrucât „nu ne aflăm în prezența unui conflict juridic de natură constituțională, așa cum a fost înțeles și dezvoltat în jurisprudența Curții”.

28. Se arată, mai întâi, cu privire la părțile aflate în conflict, că din analiza cererii formulate de președintele Senatului rezultă că pretinsul conflict s-a născut din faptul că prim-ministrul nu a formulat o propunere de remaniere cu schimbarea compoziției politice în temeiul art. 85 alin. (3) din Constituție, în condițiile în care, la momentul formulării cererii de soluționare a conflictului juridic, termenul constituțional pentru exercitarea mandatului de către miniștrii interimari de 45 de zile era în curs și nu a expirat. Întrucât autorul cererii justifică existența acestui conflict cu referire la atribuția constituțională proprie a prim-ministrului, prevăzută la art. 85 alin. (3) din Constituție, respectiv aceea de a formula propuneri de remaniere cu schimbarea compoziției politice a Guvernului, nu este întemeiată opinia autorului cererii de soluționare a conflictului potrivit căreia Guvernul României și prim-ministrul împreună sunt părți în conflictul juridic de natură constituțională. Se consideră „o pură speculație argumentul autorului sesizării, conform căruia, întrucât conduita prim-ministrului se răsfrânge asupra Guvernului însuși, și Guvernul devine parte în conflict. O parte într-un conflict juridic de natură constituțională nu poate fi decât o autoritate care își exercită o atribuție proprie, ceea ce nu poate fi cazul pentru Guvern în speța dedusă judecării Curții.” Prin urmare, se susține că, „prin raportare la obiectul conflictului juridic de natură constituțională, președintele Senatului a identificat în mod eronat Guvernul României și prim-ministrul, împreună, ca fiind părți în conflict, și, în consecință, cererea formulată de președintele Senatului ar trebui respinsă ca inadmisibilă, întrucât autorul sesizării nu a identificat corect și nu a argumentat, prin raportare la obiectul cererii, de ce Guvernul și prim-ministrul sunt deopotrivă și împreună părți aflate în conflictul juridic de natură constituțională cu Parlamentul.”

29. În ceea ce privește pretinsa existență a unui conflict juridic de natură constituțională, se arată că „nu există niciun blocaj instituțional și nicio situație juridică litigioasă de rang constituțional, născută din interpretarea eronată, realizată de președintele Senatului asupra prevederilor constituționale incidente, respectiv art. 85 alin. (3) raportat la art. 85 alin. (1) și (2), art. 103, art. 106, art. 107, art. 109 și art. 110 din Constituție, respectiv la art. 42—47 din Codul administrativ”.

30. Astfel, din situația de fapt prezentată nu rezultă nicio împrejurare și niciun act ori declarație politică sau act juridic în care prim-ministrul să-și fi exprimat intenția de a nu își exercita atribuția de a propune Parlamentului o remaniere cu schimbarea structurii sau a compoziției politice a Guvernului. Prin urmare, nu există niciun refuz din partea prim-ministrului în sensul arătat de autorul cererii de soluționare a conflictului. Nu poate fi primit nici argumentul invocat de președintele Senatului că, în cazul de față, prim-ministrul României ar fi omis să își îndeplinească o atribuție constituțională, aceea de a propune Parlamentului o remaniere cu schimbarea structurii sau a compoziției politice a Guvernului, întrucât nu a expirat termenul prevăzut de Constituție pentru exercitarea atribuției respective. O eventuală „omisiune” în îndeplinirea unei atribuții care se poate exercita într-un termen ar putea fi constatată doar atunci când termenul respectiv a fost depășit. Or, termenul constituțional în care prim-ministrul ar putea să își exercite atribuția constituțională de la art. 85 alin. (3) din Legea fundamentală nu era împlinit la data formulării cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională, fiind încă neîmplinit și la momentul formulării acestui punct de vedere.

31. Referitor la analiza președintelui Senatului privind termenul constituțional în care prim-ministrul poate propune o remaniere cu schimbarea compoziției politice sau a structurii Guvernului, se consideră că termenul constituțional este 45 de zile și curge de la data la care a început exercitarea mandatului de ministru interimar, iar temeiul îl reprezintă prevederile art. 85 alin. (3), coroborate cu cele art. 106 și art. 107 alin. (4) din Constituție. Se consideră că prim-ministrul și-a îndeplinit atribuțiile constituționale în mod corect atât din punct de vedere politic, cât și constituțional și nu i se poate reproșa o conduită neloială sau neconformă cu Legea fundamentală. Prim-ministrul a luat act de demisia miniștrilor USR PLUS și a propus Președintelui României constatarea vacanței funcțiilor și numirea de îndată a unor miniștri interimari în temeiul art. 106 și al art. 107 alin. (4) din Constituție. Întreaga sa conduită arată că și-a îndeplinit în mod corect și cu celeritate atribuțiile tocmai cu scopul de preveni un blocaj în activitatea Guvernului ca urmare a demisiei în bloc a miniștrilor USR PLUS. Nu se poate reproșa prim-ministrului că folosirea instituției interimatului generează un conflict juridic de natură constituțională sau blocaje între autorități.

32. Se mai arată că termenul de 45 de zile de interimat este lăsat la dispoziție de legiuitorul constituant tocmai pentru a nu se ajunge la un blocaj instituțional și are în vedere asigurarea cu prioritate a stabilității și continuității Guvernului. În considerarea principiului cooperării loiale între autoritățile statului, legiuitorul constituant a stabilit acest termen de maximum 45 de zile pentru interimat cu scopul de a oferi timp autorităților publice cu atribuții în numirea membrilor Guvernului să negocieze cu privire la propunerile care vor fi formulate, respectiv pentru ca procedurile constituționale și legale să se poată derula fără ca raporturile constituționale dintre autorități să fie afectate. În consecință, atât timp când premierul se află în termenul constituțional în care poate să propună o remaniere cu schimbarea compoziției politice sau a structurii Guvernului, atitudinea sa până la momentul la care formulează propunerea de remaniere Parlamentului nu poate fi considerată omisiune sau refuz.

33. Se apreciază, totodată, că nu există o situație juridică litigioasă de rang constituțional. Aceasta întrucât nu ne aflăm în ipoteza unui refuz din partea prim-ministrului de a-și exercita atribuția prevăzută la art. 85 alin. (3) din Constituție. Ca atare, nefiind în ipoteza unui refuz expres și neechivoc prin care anunță că nu își va exercita atribuția, nu putem constata existența unei situații litigioase de natură juridică. Cel mult, putem considera că există o situație litigioasă de natură politică între prim-ministru și reprezentanții unei formațiuni politice, care au decis să iasă de la guvernare prin demisie. Totodată, nu ne aflăm nici în ipoteza unei omisiuni din partea prim-ministrului de a-și exercita atribuția prevăzută la art. 85 alin. (3) din Constituție, pentru că această atribuție, așa cum rezultă din jurisprudența Curții Constituționale, se poate exercita într-un termen constituțional în care conducerea ministerelor părăsite prin demisie de reprezentanții unei formațiuni politice este asigurată de miniștrii interimari pentru o perioadă de maximum 45 de zile. Ca atare, nefiind în ipoteza unei omisiuni de a exercita o atribuție în termenul constituțional, nu poate exista nicio situație juridică litigioasă de rang constituțional. Atât timp cât termenul constituțional prevăzut de Constituție pentru asigurarea interimatului nu a expirat, ne aflăm cel mult într-o situație conflictuală de natură politică, iar nicidecum într-o situație conflictuală de natură juridică.

34. Se apreciază că președintele Senatului solicită, în realitate, Curții Constituționale să intervină și să soluționeze un conflict politic, o criză eminentamente politică în contextul dat, ivit pe fondul neînțelegerilor dintre miniștrii USR PLUS și prim-ministrul Florin Vasile Cîțu, nicidecum un conflict juridic cu privire la întinderea atribuțiilor/competențelor prim-ministrului. Astfel fiind, se solicită Curții să respingă ca inadmisibilă cererea formulată de președintele Senatului, pentru că elementele de fapt și de drept nu constituie conținutul unui conflict juridic de natură constituțională prin raportare la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

35. În continuare, se invocă o confuzie a autorului sesizării cu privire la cele două ipoteze distincte reglementate la alin. (2) și (3) ale art. 85 din Constituție, prin raportare la art. 103, 106, 107, 109 și 110 din Constituție, respectiv la art. 42—47 din Codul administrativ. Astfel, pe de o parte, în cererea de soluționare a conflictului se precizează că „obligația prim-ministrului de a formula propuneri de noi miniștri în cel mai scurt termen posibil are și valențe constituționale clare”, iar, pe de altă parte, se invocă prevederile art. 107 alin. (4) din Constituție, recunoscând că aceste norme „conferă un termen de maximum 45 de zile interimatului miniștrilor, timp în care este evident că trebuie desfășurată procedura de numire a noilor miniștri, având în vedere cei trei pași anterior menționați, fiecare cu termene inerente”.

36. Or, conform unei jurisprudențe constante a Curții Constituționale, numirea Guvernului, ca instituție de drept constituțional, este reglementată de art. 85 din Legea fundamentală, sens în care se detaliază această procedură cu referire la jurisprudența Curții în materie. Se arată că, în situația de față, contrar celor susținute în sesizare, la pasul trei al procedurii de remaniere cu schimbarea compoziției politice a Guvernului, Președintele României nu ar putea să refuze propunerile de miniștri cu consecința reluării procedurii parlamentare, pentru că Președintele are obligația numirii acelor miniștri care au fost propuși de prim-ministru Parlamentului, conform art. 85 alin. (3) din Constituție, cu condiția ca aceștia să fi primit, prin hotărâre a Parlamentului, votul de încredere al majorității absolute a parlamentarilor.

37. Remanierea guvernamentală reprezintă înlocuirea unor membri ai Guvernului cu alte persoane care nu se regăsesc pe lista inițială aprobată de Parlament, prin acordarea votului de încredere, sens în care se distinge cu privire la ipotezele

remanierii și se dezvoltă cadrul constituțional privind schimbarea compoziției politice a Guvernului. Se arată că, în speța dedusă judecării de președintele Senatului, în data de 7 septembrie 2021 a avut loc demisia tuturor membrilor Guvernului care reprezentau formațiunea USR PLUS, iar în 8 septembrie 2021 s-au vacantat respectivele funcții și au fost numiți miniștri interimari. Rezultă că remanierea cu modificarea compoziției politice nu s-a realizat încă, dar se va putea finaliza la momentul la care, în urma unei propuneri formulate de prim-ministru în temeiul art. 85 alin. (3), aprobată de Parlament, Președintele României va numi în funcție noi miniștri. Până la acel moment, în absența unor evenimente prevăzute la art. 110 alin. (2) din Constituție, din punct de vedere constituțional, subzistă ipoteza art. 107 alin. (4) din Constituție: Guvernul care a primit votul de încredere din partea Parlamentului prin Hotărârea nr. 31 din 23 decembrie 2020 este în continuare în funcție, dar anumiți membri ai acestuia au demisionat și, în funcțiile declarate vacante, au fost numiți miniștri interimari pentru o durată de maximum 45 de zile.

38. Se consideră, totodată, că în speță nu ne aflăm nici în ipoteza juridică prevăzută la art. 85 alin. (3) din Constituție, cât timp prim-ministrul României nu a formulat încă propunerea de remaniere pentru schimbarea compoziției politice sau/și a structurii Guvernului (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 504 din 18 septembrie 2019), întrucât art. 85 alin. (3) este incident exclusiv în situația în care prin propunerea de remaniere se schimbă structura sau compoziția politică a Guvernului. Or, nu există în mod efectiv o propunere de remaniere adresată Parlamentului din partea prim-ministrului prin care se schimbă compoziția politică și/sau structura Guvernului. Această propunere, odată formulată, „activează” obligația Parlamentului de a se pronunța cu privire la acordarea încrederii pentru noii miniștri propuși de prim-ministru. Odată obținută aprobarea din partea Parlamentului, „se activează” apoi obligația Președintelui României de a emite decretul de numire în funcție a noilor miniștri. Astfel, prin raportare la situația de fapt de la momentul formulării cererii de către președintele Senatului și de la momentul redactării acestui punct de vedere, ne aflăm în ipoteza juridică prevăzută la art. 107 alin. (4) din Constituție, al cărui scop îl reprezintă necesitatea de a acorda prim-ministrului în funcție un timp considerat necesar de legiuitorul constituant (45 de zile de la numirea miniștrilor interimari), pentru a găsi cea mai bună soluție cu privire la întregirea echipei sale guvernamentale.

39. Se mai arată și că președintele Senatului face trimitere în mod eronat la dispozițiile art. 47 alin. (2) din Codul administrativ atunci când invocă faptul că prim-ministrul are obligația de a obține acordul Parlamentului și de a formula propuneri de miniștri Președintelui României în termen de cinci zile de la publicarea decretelor prin care este constatată vacantarea funcțiilor miniștrilor demisionari. Art. 47 din Codul administrativ trebuie interpretat sistematic pentru a înțelege conținutul său normativ și pentru a decela scopul real al normei. Or, din analiza sistematică a dispozițiilor normative cuprinse la art. 47 din Codul administrativ, rezultă faptul că acesta detaliază la nivel legal, deci infraconstituțional, exclusiv ipoteza normativă de la art. 85 alin. (2) din Constituția României, nu și ipoteza normativă a art. 85 alin. (3) din Legea fundamentală.

40. În considerarea tuturor acestor argumente, se apreciază că cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională formulată de președintele Senatului trebuie respinsă ca inadmisibilă, întrucât „nu ne aflăm în prezența unui conflict juridic de natură constituțională, așa cum a fost înțeles și dezvoltat în jurisprudența Curții”.

41. **Guvernul** a transmis, cu Adresa nr. 5/6.324/2021, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.824 din 30 septembrie 2021, punctul său de vedere potrivit căruia

cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională formulată de Președintele Senatului trebuie respinsă ca inadmisibilă, întrucât nu ne aflăm în prezența unui real conflict juridic de natură constituțională, așa cum a fost înțeles și dezvoltat în jurisprudența instanței de contencios constituțional.

42. După prezentarea situației de fapt și a temeiului constituțional și legal, se susține, cu argumente similare celor exprimate în punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului, faptul că nu rezultă cu claritate de ce deopotrivă și împreună Guvernul României și prim-ministrul sunt părți în conflictul juridic de natură constituțională, în condițiile în care respectivul conflict s-a născut, conform autorului sesizării, din faptul că prim-ministrul nu a formulat o propunere de remaniere cu schimbarea compoziției politice în temeiul art. 85 alin. (3) din Constituție, în situația în care, la momentul formulării cererii, termenul constituțional pentru exercitarea mandatului de către miniștrii interimari era în curs și nu a expirat.

43. Tot astfel, cu argumente similare celor prezentate de Biroul permanent al Senatului se susține că nu există niciun blocaj instituțional și nicio situație juridică litigioasă de rang constituțional. Astfel, în esență, se invocă existența unei confuzii între noțiunea de „refuz” și noțiunea de „omisiune”; refuzul ar presupune o exprimare neechivocă din partea prim-ministrului a intenției de a nu își exercita atribuția de a propune Parlamentului o remaniere cu schimbarea structurii sau a compoziției politice a Guvernului. Acest lucru nu s-a întâmplat, iar multiple declarații publice ale prim-ministrului, în care a precizat că va respecta termenul constituțional pentru desemnarea unor noi miniștri, pot sta mărturie în acest sens. În schimb, omisiunea de a realiza o atribuție constituțională ar presupune o atitudine neloială din partea prim-ministrului, atât timp cât ar încălca prin această atitudine prevederile constituționale. În cazul de față însă, prim-ministrul României nu poate fi acuzat de omisiunea de a-și îndeplini o atribuție constituțională cât timp nu a expirat termenul pe care Constituția însăși i l-a lăsat la dispoziție pentru a-și exercita atribuția respectivă. Cel mult, s-ar putea considera „omisiune” neîndeplinirea unei atribuții care se poate exercita într-un termen, doar atunci când termenul respectiv a fost depășit. La momentul formulării cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională și la momentul formulării acestui punct de vedere, termenul constituțional în care prim-ministrul ar putea să își exercite atribuția constituțională de la art. 85 alin. (3) din Legea fundamentală nu s-a împlinit.

44. În mod contrar susținerilor autorului sesizării, se consideră că prim-ministrul și-a îndeplinit atribuțiile constituționale. Prim-ministrul României și-a exercitat atribuțiile constituționale de a ține cont de existența unui caz de încetare a mandatului unor membri ai Guvernului (demisia acestora), respectiv de a propune Președintelui României numirea unor miniștri interimari pentru funcțiile vacantate prin demisie, tocmai cu scopul de preveni un blocaj în activitatea Guvernului ca urmare a demisiei în bloc a miniștrilor USR PLUS. Dispozițiile constituționale care stabilesc instituția interimatului pentru funcția de prim-ministru și pentru funcțiile de ministru au în vedere asigurarea cu prioritate a stabilității și continuității Guvernului, nicidecum nu se pot constitui în argumente pentru a justifica un blocaj față de activitatea acestuia sau față de activitatea altor autorități publice. În consecință, atât timp cât premierul se află în termenul constituțional în care poate să propună o remaniere cu schimbarea compoziției politice sau a structurii Guvernului, atitudinea sa până la momentul la care formulează propunerea de remaniere Parlamentului nu poate fi considerată omisiune, pasivitate sau refuz. Termenul de 45 de zile de interimat este lăsat la dispoziție de legiuitorul constituant tocmai pentru a nu se ajunge la un blocaj instituțional.

45. Se apreciază, totodată, că în cauză nu subzistă o situație juridică litigioasă de rang constituțional. Atât timp cât termenul constituțional prevăzut de Constituție pentru asigurarea interimatului pentru cele șapte poziții guvernamentale nu a expirat, ne aflăm cel mult într-o situație conflictuală de natură politică, iar nicidecum într-o situație conflictuală de natură juridică. În opinia Guvernului, „autorul cererii invocă argumente politice, iar nu juridice, care nu sunt fondate pe dovezi solide, ci doar pe speculații esențialmente politice”.

46. Se dezvoltă, în continuare, cu aceleași argumente expuse în punctul de vedere al Senatului, susținerea existenței unei confuzii a autorului sesizării cu privire la cele două ipoteze distincte reglementate la alin. (2) și (3) ale art. 85 din Constituție, prin raportare la art. 103, 106, 107, 109 și 110 din Constituție, respectiv la art. 42—47 din Codul administrativ. Se arată, în esență, că, prin raportare la situația de fapt de la momentul formulării cererii de către președintele Senatului și de la momentul redactării acestui punct de vedere, subzistă ipoteza juridică a art. 107 alin. (4) din Constituție, al cărui scop îl reprezintă necesitatea de a acorda prim-ministrului în funcție un timp considerat necesar de legiuitorului constituant (45 de zile de la numirea miniștrilor interimari) pentru a găsi cea mai bună soluție cu privire la întregirea echipei sale guvernamentale. În mod eronat se face trimitere de către autorul sesizării la aplicabilitatea în cauză a art. 47 alin. (2) din Codul administrativ. Art. 47 din Codul administrativ detaliază la nivel legal, deci infraconstituțional, exclusiv ipoteza normativă a art. 85 alin. (2) din Constituția României, nu și ipoteza normativă a art. 85 alin. (3) din Legea fundamentală.

47. Pentru toate aceste argumente, se apreciază că sesizarea este inadmisibilă, întrucât în cauză nu subzistă un real conflict juridic de natură constituțională, așa cum a fost înțeles și dezvoltat în jurisprudența instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

examinând cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională formulată de președintele Senatului, punctele de vedere și actele depuse la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților în cadrul dezbaterilor, concluziile scrise depuse, prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

(1) Admisibilitatea cererii formulate de către președintele Senatului

a) Titularii dreptului de sesizare a Curții Constituționale cu cereri de soluționare a conflictelor juridice de natură constituțională

48. Potrivit art. 146 lit. e) din Constituție, Curtea poate fi investită „**la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii**”. În cauză, sesizarea a fost formulată de președintele Senatului, subiect de drept aflat în ipoteza textului citat, astfel încât, din această perspectivă, sunt îndeplinite condițiile privind legalitatea sesizării.

b) Autoritățile publice ce pot fi implicate într-un conflict juridic de natură constituțională

49. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale [a se vedea Decizia nr. 358 din 30 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 7 iunie 2018, paragraful 55], autoritățile publice care ar putea fi implicate într-un conflict juridic de natură constituțională sunt numai cele cuprinse în titlul III din Constituție, și anume: Parlamentul, alcătuit din Camera Deputaților și Senat, Președintele României, ca autoritate publică unipersonală, Guvernul, organele administrației publice centrale și ale administrației publice locale,

precum și organele autorității judecătorești [Decizia nr. 611 din 3 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 7 noiembrie 2017, paragraful 58], respectiv Înalta Curte de Casație și Justiție, Ministerul Public și Consiliul Superior al Magistraturii [Decizia nr. 988 din 1 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 24 noiembrie 2008]. De asemenea, pot fi părți în conflictul juridic de natură constituțională prim-ministrul sau ministrul justiției atunci când își exercită o atribuție proprie, Ministerul Justiției sau chiar prefectul [Decizia nr. 358 din 30 mai 2018, precitată, paragrafele 57 și 62].

50. În cauză se invocă un conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României, pe de o parte, și Guvernul României și prim-ministrul României, pe de altă parte. Întrucât aceste autorități publice sunt consacrate expres în titlul III din Constituție, este îndeplinită condiția de legalitate a sesizării analizată, cu privire la părțile în conflict.

c) Obiectul cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională

51. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, conflictul juridic de natură constituțională presupune acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate ori mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței ori în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor (Decizia nr. 53 din 28 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 17 februarie 2005). Totodată, conflictul juridic de natură constituțională există între două sau mai multe autorități și poate privi conținutul ori întinderea atribuțiilor lor, decurgând din Constituție, ceea ce înseamnă că acestea sunt conflicte de competență, pozitive sau negative, și care pot crea blocaje instituționale (Decizia nr. 97 din 7 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 5 martie 2008). Curtea a mai statuat că textul art. 146 lit. e) din Constituție „stabilește competența Curții de a soluționa în fond orice conflict juridic de natură constituțională ivit între autoritățile publice, iar nu numai conflictele de competență născute între acestea” (Decizia nr. 270 din 10 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 15 aprilie 2008). Prin urmare, potrivit jurisprudenței Curții, conflictele juridice de natură constituțională „nu se limitează numai la conflictele de competență, pozitive sau negative, care ar putea crea blocaje instituționale, ci vizează orice situații juridice conflictuale a căror naștere rezidă în mod direct în textul Constituției” (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 901 din 17 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 21 iulie 2009, Decizia nr. 1.525 din 24 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 7 decembrie 2010, Decizia nr. 108 din 5 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 9 aprilie 2014, Decizia nr. 285 din 21 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 28 iunie 2014, Decizia nr. 685 din 7 noiembrie 2018, paragraful 120, sau Decizia nr. 26 din 16 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 12 martie 2019, paragraful 126, Decizia nr. 775 din 22 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.094 din 17 noiembrie 2020, paragraful 51).

52. În cauză se invocă un conflict juridic de natură constituțională determinat de „omisiunea prim-ministrului României de a solicita aprobarea Parlamentului cu privire la noua listă de miniștri și de a propune Președintelui României în termenul legal aceste propuneri”, prin care „se ajunge la un blocaj instituțional constând în împiedicarea Parlamentului de a-și exercita rolul constituțional pe care îl are în raport cu Guvernul, potrivit art. 85 alin. (3) din Constituție”.

53. Câtă vreme se invocă un eventual blocaj determinat de o pretinsă neexercitare a unei obligații constituționale a prim-ministrului, situația litigioasă ce ar putea exista s-ar încadra în ipoteza obiectului unui conflict juridic de natură constituțională. Ca urmare, nefiind în situația unor vădite aspecte de inadmisibilitate a cererii, Curtea Constituțională reține legala sa sesizare și sub aspectul obiectului conflictului invocat, urmând să procedeze la analiza fondului cauzei supuse judecării, în sensul de a stabili dacă subzistă conduita contrară Constituției pretinsă de autorul sesizării.

(2) Analiza cererii formulate de către președintele Senatului

2.1. Situația de fapt la data sesizării Curții Constituționale

54. Prin Hotărârea Parlamentului României nr. 31 din 23 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1284 din 23 decembrie 2020, a fost acordată încrederea Guvernului pentru realizarea programului de guvernare asumat de către acesta. Compoziția politică a Guvernului includea reprezentanți a trei formațiuni politice, respectiv PNL, USR PLUS și UDMR, conform Acordului de guvernare 2020—2024, încheiat în 21 decembrie 2020 între reprezentanții partidelor PNL, USR PLUS și UDMR.

55. Prin Decretul nr. 949 din 2 septembrie 2021, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 septembrie 2021, ministrul justiției, membru al USR PLUS, a fost revocat din funcție la propunerea prim-ministrului României. Prin Decretul nr. 950 din 2 septembrie 2021, publicat în același monitor oficial, a fost desemnat un alt membru al Guvernului ca ministru interimar.

56. Ulterior, la data de 7 septembrie 2021, viceprim-ministrul și ceilalți cinci miniștri membri ai USR PLUS și-au prezentat demisiile din Guvern. Prin Decretul nr. 959, Decretul nr. 960, Decretul nr. 962, Decretul nr. 964, Decretul nr. 966, Decretul nr. 968 din 8 septembrie 2021, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 855 din 8 septembrie 2021, Președintele României a luat act de demisii și a constatat vacanța funcțiilor ca urmare a demisiilor viceprim-ministrului și celorlalți cinci miniștri membri ai USR PLUS. De asemenea, prin Decretul nr. 961, Decretul nr. 963, Decretul nr. 965, Decretul nr. 967, Decretul nr. 969 din 8 septembrie 2021, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 855 din 8 septembrie 2021, Președintele a desemnat membri ai Guvernului ca miniștri interimari.

57. În data de 15 septembrie 2021, președintele Senatului a sesizat Curtea Constituțională cu prezentul conflict juridic de natură constituțională, invocând, în esență, faptul că prim-ministrul a încălcat dispozițiile art. 47 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, prin refuzul de a propune Președintelui României noua listă de miniștri, în noua compoziție politică, în termen de 5 zile de la publicarea decretelor prin care a fost constatată vacanța funcțiilor de viceprim-ministru și, respectiv, miniștri desemnați de USR PLUS, după obținerea în prealabil a aprobării Parlamentului în temeiul art. 85 alin. (3) din Constituție. Se susține că „prin omisiunea prim-ministrului României de a propune alte persoane pentru numirea în funcțiile de membru al Guvernului, s-a creat un blocaj instituțional de natură constituțională, prim-ministrul României situându-se în afara cadrului prevăzut de Constituție. Totodată, prin această conduită, prim-ministrul a încălcat și prevederile Codului administrativ, aflate în completarea normelor constituționale.”

2.2. Textele constituționale și legale invocate

58. Prevederile constituționale și legale expres citate în motivarea cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională sunt următoarele:

— Constituția României

Articolul 1 — Statul român

„(1) *România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil.*

(2) *Forma de guvernământ a statului român este republica.*

(3) *România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.*

(4) *Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale.*

(5) *În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”*

Articolul 61 — Rolul și structura

„(1) *Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.*

(2) *Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senat.”*

Articolul 85 — Numirea Guvernului

„(1) *Președintele României desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru și numește Guvernul pe baza votului de încredere acordat de Parlament.*

(2) *În caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului, Președintele revocă și numește, la propunerea primului-ministru, pe unii membri ai Guvernului.*

(3) *Dacă prin propunerea de remaniere se schimbă structura sau compoziția politică a Guvernului, Președintele României va putea exercita atribuția prevăzută la alineatul (2) numai pe baza aprobării Parlamentului, acordată la propunerea primului-ministru.”*

Articolul 102 — Rolul și structura

„(1) *Guvernul, potrivit programului său de guvernare acceptat de Parlament, asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice.*

(2) *În îndeplinirea atribuțiilor sale, Guvernul cooperează cu organismele sociale interesate.*

(3) *Guvernul este alcătuit din prim-ministru, miniștri și alți membri stabiliți prin lege organică.”*

Articolul 106 — Încetarea funcției de membru al Guvernului

„*Funcția de membru al Guvernului încetează în urma demisiei, a revocării, a pierderii drepturilor electorale, a stării de incompatibilitate, a decesului, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.”*

Articolul 107 — Primul-ministru

„(1) *Primul-ministru conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia, respectând atribuțiile ce le revin. De asemenea, prezintă Camerei Deputaților sau Senatului rapoarte și declarații cu privire la politica Guvernului, care se dezbate cu prioritate.*

(2) *Președintele României nu îl poate revoca pe primul-ministru.*

(3) *Dacă primul-ministru se află în una dintre situațiile prevăzute la articolul 106, cu excepția revocării, sau este în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, Președintele României va desemna un alt membru al Guvernului ca prim-ministru interimar, pentru a îndeplini atribuțiile primului ministru, până la formarea noului Guvern. Interimatul, pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor, încetează dacă primul-ministru își reia activitatea în Guvern.*

(4) *Prevederile alineatului (3) se aplică în mod corespunzător și celorlalți membri ai Guvernului, la propunerea primului-ministru, pentru o perioadă de cel mult 45 de zile.”*

Articolul 109 — Răspunderea membrilor Guvernului

„(1) *Guvernul răspunde politic numai în fața Parlamentului pentru întreaga sa activitate. Fiecare membru al Guvernului răspunde politic solidar cu ceilalți membri pentru activitatea Guvernului și pentru actele acestuia.*

(2) Numai Camera Deputaților, Senatul și Președintele României au dreptul să ceară urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor. Dacă s-a cerut urmărirea penală, Președintele României poate dispune suspendarea acestora din funcție. Trimiterea în judecată a unui membru al Guvernului atrage suspendarea lui din funcție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Cazurile de răspundere și pedepsele aplicabile membrilor Guvernului sunt reglementate printr-o lege privind responsabilitatea ministerială.”

— **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ**

Art. 42: Cazuri de încetare a funcției de membru al Guvernului

„Funcția de membru al Guvernului încetează în următoarele cazuri:

- a) revocare;
- b) demisie;
- c) pierderea drepturilor electorale ca urmare a unei hotărâri judecătorești definitive;
- d) starea de incompatibilitate constatată în condițiile Legii nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a unui raport de evaluare definitiv sau unei hotărâri judecătorești definitive;
- e) deces;
- f) condamnare penală printr-o hotărâre judecătorească definitivă;
- g) imposibilitate de a-și exercita atribuțiile mai mult de 45 de zile.”

Art. 43: Vacanța funcției de membru al Guvernului

„(1) În situațiile prevăzute la art. 42 Președintele României, prin decret, la propunerea prim-ministrului, ia act de încetarea funcției și declară funcția vacantă în termen de 15 zile de la primirea propunerii prim-ministrului.

(2) Primul-ministru îi transmite Președintelui României propunerea prevăzută la alin. (1) în termen de 5 zile de la data la care intervine un caz de încetare a funcției de membru al Guvernului.

(3) În ipoteza în care cazurile de încetare a funcției de membru al Guvernului prevăzute la art. 42 lit. a) și b) intervin pe durata stărilor prevăzute de art. 92 alin. (2) și (3) și art. 93 alin. (1) din Constituție Președintele României, prin decret, la propunerea prim-ministrului, ia act de încetarea funcției și declară funcția vacantă în termen de 30 de zile de la primirea propunerii prim-ministrului.”

Art. 44: Revocarea din funcția de membru al Guvernului

„Revocarea din funcția de membru al Guvernului are loc în caz de remaniere guvernamentală.”

Art. 45: Demisia din funcția de membru al Guvernului

„Demisia din funcția de membru al Guvernului se anunță public, se prezintă în scris prim-ministrului și devine irevocabilă din momentul în care s-a luat act de depunerea ei, dar nu mai târziu de 15 zile de la data depunerii.”

Art. 46: Interimatul funcției de membru al Guvernului

„(1) Dacă prim-ministrul se află în una dintre situațiile de încetare a funcției de membru al Guvernului, cu excepția revocării, sau este în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, Președintele României desemnează un alt membru al Guvernului ca prim-ministru interimar, pentru a îndeplini atribuțiile prim-ministrului, până la formarea noului Guvern. Interimatul pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor încetează dacă prim-ministrul își reia activitatea în Guvern în cel mult 45 de zile.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și celorlalți membri ai Guvernului, la propunerea prim-ministrului, pentru o perioadă de cel mult 45 de zile.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), înăuntrul termenului de 45 de zile, prim-ministrul inițiază procedurile prevăzute de lege pentru numirea unui alt membru al Guvernului în calitate de ministru interimar.”

Art. 47: Numirea în funcție în caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului

„(1) Numirea în funcția de membru al Guvernului, în caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului, se face de Președintele României, la propunerea prim-ministrului.

(2) Prim-ministrul propune Președintelui României, în termen de 5 zile de la publicarea decretului prin care este constatată vacanța funcției, o persoană, care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 17, pentru numirea în funcția de membru al Guvernului.

(3) Președintele României numește în funcție persoana propusă de prim-ministru în termen de 10 zile de la înregistrarea propunerii sau în același termen, în condițiile alin. (4) sau (5), motivează, îi comunică prim-ministrului și face public refuzul numirii în funcție.

(4) Președintele României poate refuza, motivat, orice propunere a prim-ministrului pentru numirea în funcția de membru al Guvernului în situația în care persoana propusă nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 17 sau, cu privire la această persoană, au intervenit cazurile de încetare a funcției de membru al Guvernului prevăzute de art. 42 lit. c), e) și f).

(5) Președintele României poate refuza motivat, o singură dată, o propunere a prim-ministrului pentru numirea în funcția de membru al Guvernului în situația în care consideră că persoana propusă nu corespunde funcției respective.

(6) În situația în care Președintele României refuză o propunere a prim-ministrului în condițiile alin. (3), prim-ministrul îi transmite Președintelui o nouă propunere în termen de 5 zile de la data la care Președintele i-a comunicat refuzul propunerii anterioare.

(7) Președintele României primește o nouă propunere pentru numirea unei persoane în funcția de membru al Guvernului transmisă de prim-ministru și are, în această situație, obligațiile prevăzute la alin. (3).

(8) În situația în care Președintele României sau prim-ministrul sesizează Curtea Constituțională pentru soluționarea unui conflict juridic de natură constituțională apărut cu ocazia numirii unui membru al Guvernului, obligațiile prevăzute de acest articol sunt îndeplinite după publicarea deciziei Curții Constituționale prin care este soluționat conflictul, cu respectarea caracterului general obligatoriu al deciziei.”

2.3. Analiza argumentelor cuprinse în cerere

59. În esență, în prezenta cauză, „blocajul” imputat prim-ministrului este determinat de pretinsa omisiune/refuzul acestuia de „a propune Președintelui României noua listă de miniștri, în noua compoziție politică, în termen de 5 zile de la publicarea decretelor prin care a fost constatată vacanța funcțiilor de viceprim-ministru și, respectiv, miniștri desemnați de USR PLUS, după obținerea în prealabil a aprobării Parlamentului în temeiul art. 85 alin. (3) din Constituție.” Se precizează expres în cerere că problema de drept ce trebuie dezlegată de Curtea Constituțională vizează existența obligației prim-ministrului de a obține acordul Parlamentului și de a propune președintelui României, în termen de 5 zile de la publicarea decretelor prin care este constatată vacanțarea funcțiilor, noua listă de miniștri, în noua compoziție politică.

60. **Termenul de 5 zile invocat în sesizare este prevăzut de art. 47 alin. (2) din Codul administrativ**, acest text de lege fiind menționat în mod repetat ca temei al susținerilor vizând existența unui conflict juridic de natură constituțională.

61. Curtea subliniază însă faptul că analiza sa nu este una de legalitate, sistemul de referință și apreciere a conduitei părților în conflictele juridice de natură constituțională fiind Constituția.

Așa cum rezultă din jurisprudența constantă a Curții Constituționale, precitată, **poate constitui obiect al conflictului juridic de natură constituțională orice situație juridică de natură conflictuală a cărei naștere „rezidă în mod direct în textul Constituției”, iar nu al actelor normative infraconstituționale.**

62. Cât privește dispozițiile constituționale incidente, sunt invocate, în principal, cele ale art. 85 — Numirea miniștrilor, în privința cărora există o consistentă jurisprudență a Curții Constituționale de natură să răspundă problemei de drept ridicată în această cauză. Astfel, potrivit instanței de contencios constituțional, art. 85 din Constituție „prevede trei cazuri în care Președintele României numește Guvernul [alin. (1)] sau numai pe unii membri ai Guvernului [alin. (2) și (3)]. În cazul prevăzut la alin. (1) numirea are loc pe baza votului de încredere acordat de Parlament în conformitate cu prevederile art. 103 din Legea fundamentală, iar, în cazul prevăzut la alin. (3), pe baza aprobării Parlamentului, acordată la propunerea primului-ministru. Actul juridic în baza căruia Președintele României face numirile este hotărârea Parlamentului, adoptată în condițiile art. 85 alin. (1), ale art. 103 alin. (3) din Constituție și ale dispozițiilor corespunzătoare ale Regulamentului ședințelor comune ale Camerelor Parlamentului. Din textul Constituției rezultă că, în cazurile prevăzute la alin. (1) și (3) ale art. 85, numirea de către Președintele României a miniștrilor este un act de executare a hotărârii Parlamentului și de investire, pe această bază, a miniștrilor, de către șeful statului. Hotărârea organului reprezentativ suprem al poporului român [art. 61 alin. (1) din Constituția României] este un act obligatoriu, pe care Președintele nu l-ar putea refuza decât prin săvârșirea unor fapte grave de încălcare a Constituției. Spre deosebire de reglementarea consacrată în art. 85 alin. (1) și (3) din Legea fundamentală, alin. (2) al aceluiași articol prevede că «Președintele revocă și numește, la propunerea primului-ministru, pe unii membri ai Guvernului». Interpretarea *ad litteram* a textului impune constatarea și concluzia că, în acest caz, Președintele nu execută o hotărâre a Parlamentului, ci se află în situația de a decide el însuși numirea unor miniștri, la propunerea primului-ministru. Actul de decizie în această fază fiind prin definiție un act de voință, este evident că Președintele are libertatea de a primi propunerea primului-ministru sau de a-i cere să facă o altă propunere.” (Decizia nr. 98 din 7 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 22 februarie 2008)

63. Curtea a mai statuat că „alin. (3) al art. 85 din Constituție impune ca numirea ministrului să se realizeze pe baza aprobării Parlamentului, acordată la propunerea primului-ministru, în situația în care prin propunerea de «remaniere» se schimbă «structura» sau «compoziția politică» a Guvernului. Remaniera guvernamentală reprezintă înlocuirea unor membri ai Guvernului cu alte persoane care nu se regăsesc pe lista inițială aprobată de Parlament, prin acordarea votului de încredere. (...) Compoziția politică privește partidele care intră în alcătuirea Guvernului, schimbarea compoziției politice intervenind în situația în care prin remaniera guvernamentală este cooptat sau, după caz, scos de la guvernare un partid politic sau mai multe.” (Decizia nr. 1.559 din 18 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 30 noiembrie 2009)

64. De asemenea, potrivit Curții, „atât alin. (2), cât și alin. (3) al art. 85 din Constituție se aplică în cazul remanierii guvernamentale, cu deosebirea că art. 85 alin. (3) este incident exclusiv în situația în care prin propunerea de remaniere se schimbă structura sau compoziția politică a Guvernului. În acest caz, numirea miniștrilor nu mai poate avea loc doar prin decret al Președintelui, la propunerea primului-ministru, ci, în prealabil, este necesară aprobarea Parlamentului cu privire la propunerea

primului-ministru de remaniere a Guvernului. Aceasta deoarece Guvernul, aflat sub control parlamentar, primește o nouă configurație politică sau o nouă structură, diferite de cele acordate prin votul de încredere al Parlamentului cu prilejul numirii Guvernului în temeiul art. 85 alin. (1) din Constituție.” (Decizia nr. 504 din 18 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 3 octombrie 2019)

65. Aplicând *mutatis mutandis* aceste statuări în prezenta cauză, unde se invocă încălcarea de către prim-ministru a obligațiilor impuse de art. 85 alin. (3) din Constituție prin aceea că nu a propus Președintelui României noi candidați la funcția de ministru în termen de 5 zile de la vacantarea funcțiilor respective, în conformitate cu art. 47 alin. (2) din Codul administrativ, rezultă în mod evident confuzia cuprinsă în sesizare, remarcată, de altfel, atât de Biroul permanent al Senatului, cât și de Guvern, în punctele de vedere formulate.

66. Curtea a reținut deja, cu titlu prealabil, că analiza sa nu poate purta, de principiu, asupra respectării dispozițiilor cuprinse în legislația infraconstituțională, în speță un termen din Codul administrativ. Cât privește pretinsa nerespectare a art. 85 alin. (3) din Constituție, rezultă clar din jurisprudența citată că, atâta vreme cât situația de fapt prezentată este aceea a unei remanieri guvernamentale prin schimbarea compoziției politice a Guvernului, numirea miniștrilor nu mai poate avea loc doar prin decret al Președintelui României, la propunerea prim-ministrului, ci, în prealabil, este necesară aprobarea Parlamentului cu privire la propunerea prim-ministrului de remaniere a Guvernului. Ca urmare, nici nu ar putea fi incidente prevederile art. 47 alin. (2) din Codul administrativ invocate în sesizare și termenul acolo reglementat, care se referă la numirea miniștrilor de către Președintele României. Față de situația de fapt existentă în cauză, termenul constituțional incident este cuprins în art. 107 alin. (4) din Constituție, fiind cel de 45 de zile de interimat al funcției de ministru.

67. Câtă vreme art. 107 alin. (4) din Constituție permite interimatul pentru un termen de 45 de zile, nici nu ar putea fi primită interpretarea în sensul că în termenul de 5 zile prevăzut de art. 47 alin. (2) din Codul administrativ ar trebui ca prim-ministrul să obțină o hotărâre a Parlamentului pentru o nouă listă a miniștrilor care să fie apoi prezentată Președintelui României. Acceptarea unei asemenea interpretări ar însemna ignorarea raporturilor de ordin constituțional stabilite între prim-ministru, Parlament și Președintele României în procedura numirii Guvernului, respectiv atribuirea în sarcina prim-ministrului a unor competențe și atribuții incompatibile cu rolul acestuia în ansamblul instituțiilor constituționale. Nicio dispoziție constituțională nu îi conferă prim-ministrului autoritatea de a obliga Parlamentul să investească Guvernul sau să îl investească într-un anumit termen. Dimpotrivă, Guvernul se află, potrivit Constituției, sub control politic parlamentar și Parlamentul este acela care decide dacă acordă sau nu încrederea unui Guvern, într-o compoziție politică sau alta, dacă îi menține încrederea acordată sau o retrage în condițiile prevăzute de Constituție. Or, Codul administrativ ar trebui să fie conform Constituției, iar nu invers.

68. Nu poate fi reținută nici eventuala teză a neconstituționalității desemnării miniștrilor interimari în funcțiile vacante de ministru, motivată de faptul că prim-ministrul ar fi trebuit să propună Președintelui României o nouă listă de miniștri aprobată de Parlament. Și în această privință este lămuritoare jurisprudența Curții Constituționale referitoare la instituția interimatului, Curtea pronunțându-se, de altfel, într-o situație de fapt similară celei aici analizate, dar unde criticile vizau acte ale Președintelui României, statuând asupra diferențelor constituționale dintre instituția numirii miniștrilor și cea a desemnării miniștrilor interimari și asupra competențelor ce revin, în consecință, autorităților implicate. Astfel, Curtea a

avut de stabilit, în precedent, dacă prin emiterea decretelor întemeiate pe art. 85 alin. (2) din Constituție, de desemnare a unor miniștri ai Guvernului ca miniștri interimari pentru funcțiile de ministru vacante ca urmare a demisiei și ieșirii de la guvernare a miniștrilor aparținând Partidului Social Democrat, Președintele României a încălcat sau nu competența Parlamentului la care face referire art. 85 alin. (3) din Legea fundamentală. Prin Decizia nr. 1.559 din 18 noiembrie 2009, precitată, Curtea a statuat că, în respectiva cauză, art. 85 alin. (3) din Constituție nu a fost incident, deoarece „interimatul se asigură întotdeauna de către un membru al Guvernului, și nu de către o persoană aflată în afara listei aprobate de Parlament prin acordarea votului de investitură, iar desemnarea ministrului interimar se face pe o perioadă de timp limitată chiar prin textul constituțional — cel mult 45 de zile. Prin desemnarea unui sau a unor miniștri interimari nu are loc o remaniere guvernamentală, de esența acesteia fiind, așa cum s-a arătat, înlocuirea unor membri ai Guvernului cu persoane care nu se află pe lista aprobată de Parlament la investitură. Eventualele schimbări în structura sau compoziția politică a Guvernului, la care se referă același text constituțional, pot fi analizate în cazul și în legătură cu remanierea guvernamentală, iar nu cu privire la o perioadă tranzitorie, în care funcționarea Guvernului este asigurată de miniștrii rămași în funcție, până la numirea unor noi membri titulari în funcțiile de ministru”. În continuare, Curtea a reținut că „și în această componentă provizorie, până la numirea noului sau noilor miniștri, Guvernul răspunde politic în fața Parlamentului, în conformitate cu dispozițiile art. 109 din Constituție, potrivit cărora «Guvernul răspunde politic numai în fața Parlamentului pentru întreaga sa activitate. Fiecare membru al Guvernului răspunde politic solidar cu ceilalți membri pentru activitatea Guvernului și pentru actele acestuia [...]», iar cât timp încrederea acordată Guvernului nu a fost retrasă, nu există temeii constituționale pentru ca aceiași membri ai Guvernului aflați pe lista inițială aprobată de Parlament la investitură să fie din nou supuși aprobării Parlamentului. În plus, dacă apreciază că Guvernul nu își poate realiza funcțiile constituționale sau programul politic în componența sa provizorie, Parlamentul, în exercitarea funcției sale de control, poate să retragă Guvernului încrederea acordată, prin promovarea și adoptarea unei moțiuni de cenzură, în condițiile art. 113 sau art. 114 din Constituție.” În final, Curtea a constatat că dispozițiile art. 85 alin. (3) din Constituție nu sunt aplicabile în cazul desemnării miniștrilor interimari: „Întrucât desemnarea miniștrilor interimari, reglementată de dispozițiile art. 107 din Constituție, nu presupune exercitarea competenței Parlamentului la care face referire art. 85 alin. (3) din Legea fundamentală, nu se poate susține încălcarea de către Președintele României a acestei

competențe sau a «procedurii prealabile» impuse de același text constituțional.”

69. Față de situația de fapt și de drept ce rezultă din analiza realizată, Curtea constată că nu există temeii constituționale pentru a reține obligația prim-ministrului de a propune Președintelui României o listă de miniștri aprobată de Parlament cu referire la termenul legal invocat în sesizare, adică de 5 zile de la vacantarea funcțiilor de ministru ca urmare a unei remanieri guvernamentale. În lipsa unui temeii constituțional care să susțină o astfel de obligație, nu poate fi imputată prim-ministrului o conduită neconstituțională astfel motivată. În consecință, nu se poate reține nici teza „răsfârângerii” acestei conduite asupra Guvernului care ar deveni, astfel, parte în conflict. Desemnarea unor miniștri interimari pe posturile vacante de ministru nu poate avea semnificația unui blocaj instituțional. Instituția interimatului și termenul de 45 de zile prevăzut de art. 107 alin. (4) din Constituție sunt prevăzute tocmai pentru a permite realizarea procedurilor legate de numirea noului sau noilor ministru/miniștri. Numirea unor miniștri interimari dintre membrii Guvernului reprezintă o soluție ce asigură stabilitate activității ministeriale și guvernamentale și are caracter tranzitoriu, prim-ministrul având la dispoziție 45 de zile pentru a identifica cea mai bună soluție cu privire la întregirea echipei sale guvernamentale. Din situația de fapt prezentată nu rezultă nicio împrejurare și niciun act ori declarație politică sau act juridic în care prim-ministrul să își fi exprimat intenția de a nu își exercita atribuția de a propune Parlamentului o remaniere cu schimbarea structurii sau a compoziției politice a Guvernului. Prin urmare, nu se poate constata un refuz din partea prim-ministrului în sensul arătat de autorul sesizării.

70. În concluzie, Curtea constată că nici la data formulării cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională și nici în prezent (când nu s-a împlinit termenul de 45 de zile de interimat al funcției de ministru, termen care a început să curgă la data de 8 septembrie 2021) nu există situația litigioasă de natură constituțională invocată de autorul sesizării. De altfel, evoluțiile ulterioare sesizării Curții, în sensul demiterii Guvernului prin moțiuni de cenzură, nu fac decât să ilustreze în mod practic tezele prezentate *supra* referitoare la raporturile dintre Guvern și Parlament, respectiv controlul politic pe care Parlamentul îl exercită asupra Guvernului, potrivit Constituției, iar Guvernul asupra Parlamentului în sensul de obligare a organului reprezentativ suprem la aprobarea unei liste de miniștri. Din această perspectivă, Curtea constată că situația litigioasă adusă în fața sa, sub aparența unui conflict juridic de natură constituțională, se relevă a fi, în realitate, un conflict politic ce excedează competenței de soluționare a Curții Constituționale.

71. Față de considerentele expuse, dispozițiile art. 146 lit. e) din Constituție, precum și prevederile art. 11 alin. (1) lit. A.e), ale art. 34 și 35 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge cererea formulată de președintele Senatului și constată că nu există conflict juridic de natură constituțională între Guvernul României și prim-ministrul României, pe de o parte, și Parlamentul României, pe de altă parte.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent delegat,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind alocarea de sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2021, pentru suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 53 din Legea bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2021, la capitolul 66.01 „Sănătate”, cu suma de 332.500 mii lei, repartizată după cum urmează:

a) suma de 287.500 mii lei la titlul 20 „Bunuri și servicii”, din care: suma de 137.500 mii lei pentru activități din cadrul programelor naționale de sănătate publică, suma de 120.000 mii lei pentru achiziționarea medicamentelor necesare pentru tratamentul pacienților cu COVID-19 în cadrul Rezervei Ministerului Sănătății și suma de 30.000 mii lei pentru achiziționarea tichetelor de masă acordate persoanelor care se vaccinează, cu schema completă, împotriva COVID-19;

b) suma de 45.000 mii lei la titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, din care: suma de 15.000 mii lei

pentru activități din cadrul programelor naționale de sănătate publică și suma de 30.000 mii lei pentru finanțarea, potrivit legii, a cheltuielilor curente și de capital necesare operaționalizării centrelor de vaccinare împotriva COVID-19.

Art. 2. — (1) Sumele rămase neutilizate se restituie la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului până la sfârșitul anului 2021, în condițiile legii.

(2) Ministerul Sănătății răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, a sumelor alocate potrivit prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Sănătății pe anul 2021.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul sănătății, interimar,
Cseke Attila Zoltán
Ministrul finanțelor,
Dan Vilceanu

București, 10 noiembrie 2021.

Nr. 1.190.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

ORDIN

pentru completarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 316/2021 privind publicarea Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna octombrie 2021

Având în vedere:

- Referatul Serviciului juridic, aprobat cu nr. 3.740 din 9 noiembrie 2021;
- dispozițiile art. 2 lit. e) și h), art. 6 lit. e), art. 9 alin. (2) și art. 13 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Ordinului președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 10/2018 privind aprobarea categoriilor de acreditare a unităților sanitare cu paturi aferente celui de al II-lea ciclu de acreditare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 alin. (6) din Legea nr. 185/2017, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate emite prezentul ordin.

Art. I. — În anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 316/2021 privind publicarea Listei unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna octombrie 2021, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.026 din

27 octombrie 2021, după numărul curent 11 se introduc 3 noi numere curente, numerele curente 12—14, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate,
Andrei Cosmin David

București, 9 noiembrie 2021.
Nr. 344.

ANEXĂ

COMPLETĂRI

la Lista unităților sanitare cu paturi încadrate în categoriile de acreditare în luna octombrie 2021

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare cu paturi	Județul	Hotărârea Colegiului director pentru aprobarea raportului de acreditare	Ordinul de încadrare în categoria de acreditare	Categoriile de acreditare	Situația criteriilor și condițiilor cumulate utilizate pentru încadrarea în categoria de acreditare				Perioada de încadrare în categoria de acreditare (reîncadrarea* se face în funcție de nivelul de îndeplinire a graficului de remediere a neconformităților)	Categoriile de competență la momentul evaluării, conform Ordinului ministrului sănătății nr. 1.408/2010 privind aprobarea criteriilor de clasificare a spitalelor în funcție de competență
						Punctaj total (%)	Indicatori punctați cu (-10) (%)	Plan de conformare la ASF	Nr. de standarde îndeplinite sub 51%		
12	SOCIETATEA EXPERT MEDICAL MANAGEMENT — S.R.L.	Vrancea	25/28.10.2021	325/29.10.2021	a V-a decizie de prelungire a procesului de acreditare	69,69%	8,91%	Nu există	3	Maximum 12 luni de la primirea de către unitatea sanitară a raportului de acreditare	Neclasificat
13	PENITENCIAR SPITAL BUCUREȘTI — RAHOVA	București	25/28.10.2021	324/29.10.2021	a II-a Acreditat cu recomandări	84,87%	3,98%	Nu există	0	29.10.2021—28.10.2026	III
14	SPITALUL DE PNEUMOTIZIOLOGIE TUDOR VLADIMIRESCU	Gorj	25/28.10.2021	326/29.10.2021	a II-a Acreditat cu recomandări	84,74%	0,62%	Nu există	0	29.10.2021—28.10.2026	V

* Verificarea îndeplinirii graficului nu presupune costuri suplimentare din partea unității sanitare cu paturi.

LEGENDA:

criteriul care a condus la încadrarea în categoria de acreditare

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind aprobarea Listei instituțiilor de învățământ superior acreditate care organizează, în anul universitar 2021—2022, în condițiile legii, Programul de formare psihopedagogică în vederea certificării competențelor pentru profesia didactică (nivelurile I și II) și pentru stabilirea instituțiilor de învățământ superior care organizează probe ale examenelor în vederea obținerii gradelor didactice II și I în învățământul preuniversitar**

În temeiul prevederilor art. 131 alin. (1), art. 133, 136, art. 138 alin. (1)—(4) și ale art. 236—239 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (3), art. 34 și 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere adresele Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, înregistrate cu nr. 4.414 din 29 iulie 2021, nr. 5.074 din 22 septembrie 2021 și nr. 5.074 bis din 29 septembrie 2021,

în baza prevederilor Metodologiei de evaluare externă, a standardelor, a standardelor de referință și a listei indicatorilor de performanță a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.418/2006, cu modificările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Metodologiei-cadru de organizare a programelor de formare psihopedagogică, prin departamentele de specialitate din cadrul instituțiilor de învățământ superior acreditate în vederea certificării competențelor pentru profesia didactică, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.850/2017, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 2—4 din Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.658/2020 privind aprobarea listei instituțiilor de învățământ superior acreditate care pot organiza Programul de formare psihopedagogică în vederea certificării competențelor pentru profesia didactică, în anul universitar 2020—2021,

în conformitate cu prevederile Metodologiei privind formarea continuă a personalului din învățământul preuniversitar, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile Ordinului ministrului educației naționale nr. 3.365/2017*) privind acordarea de atribuții instituțiilor de învățământ superior privind formarea continuă a cadrelor didactice din învățământul preuniversitar prin gradele didactice II și I,

ținând cont de prevederile Nomenclatorului domeniilor și al specializărilor/programelor de studii universitare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 403/2021, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Lista instituțiilor de învățământ superior acreditate care organizează, în anul universitar 2021—2022, în condițiile legii, Programul de formare psihopedagogică în vederea certificării competențelor pentru profesia didactică (nivelurile I și II), cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Programele de formare psihopedagogică în vederea certificării competențelor pentru profesia didactică (nivelurile I și II) organizate de către instituțiile de învățământ superior care nu sunt cuprinse în anexa la prezentul ordin intră în lichidare, în sensul că nu vor organiza admitere, asigurând totodată școlarizarea studenților înscriși.

Art. 3. — (1) În anul universitar 2021—2022, pot organiza probele din cadrul examenelor pentru obținerea gradelor didactice II și I, pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar, instituțiile de învățământ superior cuprinse în

anexa la prezentul ordin și care sunt centre de perfecționare, în condițiile legii.

(2) Instituțiile de învățământ superior care nu sunt cuprinse în anexa la prezentul ordin și au fost centre de perfecționare în anii universitari precedenți vor organiza probele acestui examen pentru candidații înscriși în seriile 2020—2022 și 2021—2023, fără a avea dreptul de a organiza colocvii de admitere la examenele pentru obținerea gradului didactic I pentru seria 2022—2024.

Art. 4. — Direcția generală învățământ universitar și Direcția generală management resurse umane și rețea școlară din cadrul Ministerului Educației, instituțiile de învățământ superior și inspectoratele școlare județene/al municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 5 noiembrie 2021.
Nr. 5.566.

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.365/2017 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

LISTA

instituțiilor de învățământ superior acreditate care organizează, în anul universitar 2021—2022, în condițiile legii, Programul de formare psihopedagogică în vederea certificării competențelor pentru profesia didactică (nivelurile I și II)

Nr. crt.	Instituții de învățământ superior de stat
1	Universitatea Politehnică din București
2	Universitatea Tehnică de Construcții din București
3	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
4	Universitatea din București
5	Academia de Studii Economice din București
6	Universitatea Națională de Muzică din București
7	Universitatea Națională de Arte din București
8	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale” din București
9	Universitatea Națională de Educație Fizică și Sport din București
10	Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București
11	Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia
12	Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad
13	Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău
14	Universitatea „Transilvania” din Brașov
15	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca — Centrul Universitar Baia-Mare
16	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca
17	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca — Centrul Universitar Reșița
18	Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca
19	Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca
20	Universitatea „Ovidius” din Constanța
21	Universitatea din Craiova Universitatea din Craiova — Drobeta-Turnu Severin
22	Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați
23	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
24	Universitatea pentru Științele Vieții „Ion Ionescu de la Brad” din Iași
25	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
26	Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași
27	Universitatea din Oradea
28	Universitatea din Petroșani
29	Universitatea din Pitești
30	Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești
31	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
32	Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava
33	Universitatea „Valahia” din Târgoviște
34	Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu
35	Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade” din Târgu Mureș
36	Universitatea de Arte din Târgu Mureș
37	Universitatea Politehnică din Timișoara
38	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului „Regele Mihai I al României” din Timișoara
39	Universitatea de Vest din Timișoara
40	Universitatea Națională de Apărare „Carol I” din București

Nr. crt.	Instituții de învățământ superior particular acreditate
1	Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” din București
2	Universitatea „Titu Maiorescu” din București
3	Universitatea „Spiru Haret” din București
4	Universitatea Ecologică din București
5	Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad
6	Universitatea Creștină „Partium” din Oradea
7	Universitatea „Sapientia” din Cluj-Napoca
	Universitatea „Sapientia” din Cluj-Napoca — Târgu Mureș
	Universitatea „Sapientia” din Cluj-Napoca — Miercurea-Ciuc
8	Universitatea „Danubius” din Galați
9	Universitatea „Dimitrie Cantemir” din Târgu Mureș

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul anexei la Hotărârea Guvernului nr. 778/2021 privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2021, pentru unele unități administrativ-teritoriale afectate de calamitățile naturale*), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 22 iulie 2021, se fac următoarele rectificări:

— la nr. crt. 4), poziția 27, coloana 1 „Obiectiv”, rândul 9, în loc de: „Eroziune mal 6,48 km drum sătesc sat Mănăstirea Cașin” se va citi: „Refacere 6,48 km drum sătesc sat Mănăstirea Cașin”;

— la nr. crt. 4), poziția 27, coloana 1 „Obiectiv”, rândul 22, în loc de: „Eroziune mal 1,99 km drum sătesc, râul Cașin, sat Pârvulești” se va citi: „Refacere 1,99 km drum sătesc, râul Cașin, sat Pârvulești”.

*) A se vedea și rectificarea publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 29 iulie 2021.

★

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 992/2021 privind alocarea unei sume din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2021, pentru unele unități administrativ-teritoriale afectate de calamitățile naturale*), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 900 și 900 bis din 20 septembrie 2021, se face următoarea rectificare:

— la nr. crt. 15, subpunctul 1, în coloana 1 „Obiectiv”, primul rând, în loc de: „Refacere drum județean, DJ 186 B, Buteasa Râu, l = 0,03 km” se va citi: „Refacere drum județean, DJ 184 B, Buteasa Râu, l = 0,03 km”.

*) A se vedea și rectificarea publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 5 octombrie 2021.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

